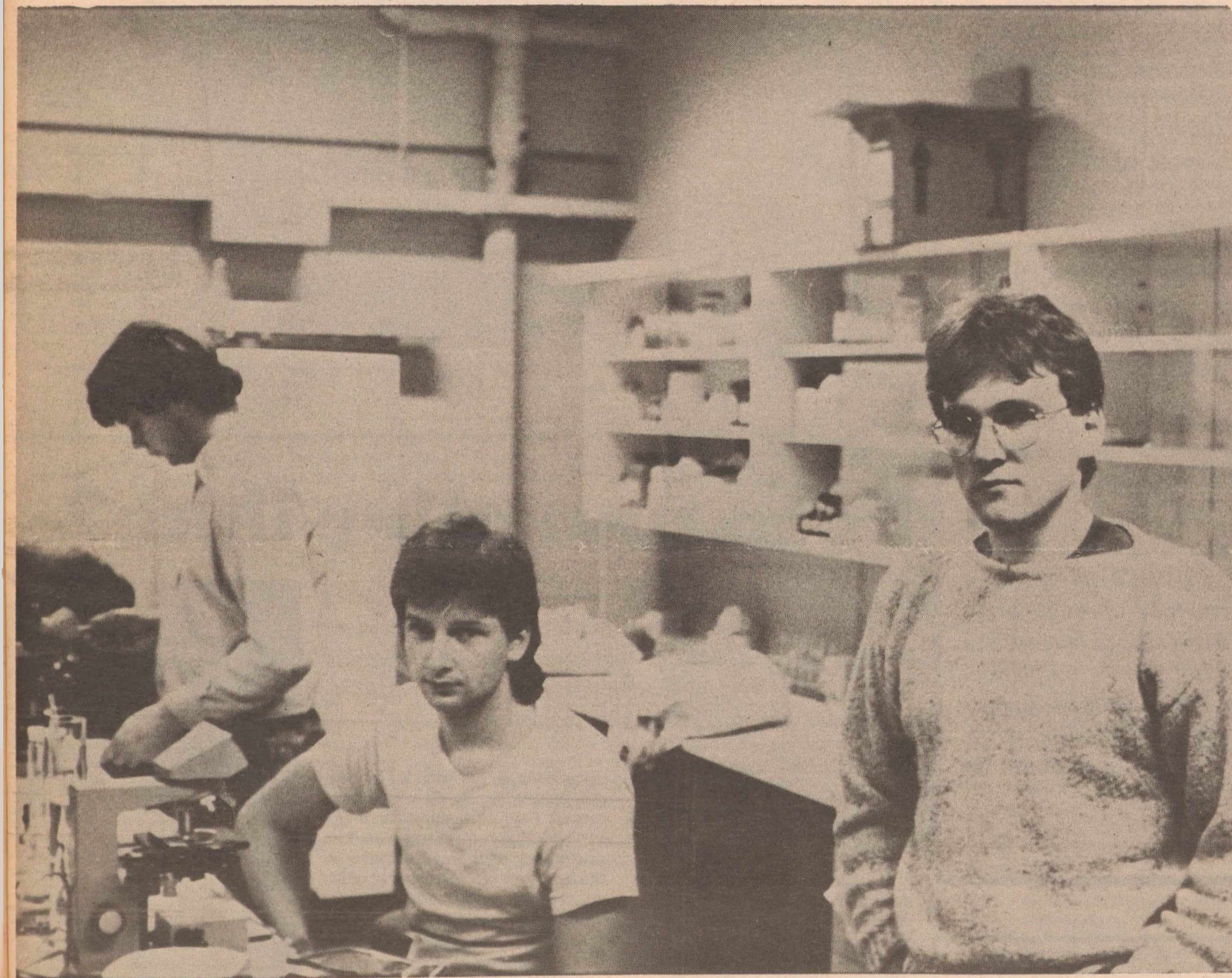

UTIRUPIA

STUDENTAVISA I TROMSØ

28. NOVEMBER
NR. 12
10. ÅRGANG

KRISA PÅ FISKERIFAG

Kapasiteten på institutt for fiskerifag er sprengt, samt bevilgninger til nybygg har uteblitt. Sentraladministrasjonen har likevel tatt opp 45 cand scientstuderenter i akvakultur, som ikke får tatt de nødvendige kurs på IFF. Arbeidsutvalget ved instituttet mener at dette er uansvarlig.

Se side 6 og 7.

MELOE
LODDER
DYPET

Side 3

ÅRETS
SISTE
HAM

Side 2

NY
GIV
PÅ
HAM

Side 12

STUDIER
i
UTLANDET

Side 4-5

GOD
JUL

24/12

LEDER:

FISKERIFAG

Institutt for fiskerifag er atter blitt en saneringspost i regjeringens budsjettforslag. Dette til tross for fromme løfter om at Tromsø skal være hovedsete for fiskeriforskning i Norge.

Konsekvensen av dette kan bli at både studenter og ansatte pakker sekken og flytter til Sør-Norge, der arbeidsforholdene er tilfredstillende. Sett under ett er det ikke bare universitetsmiljøet i Tromsø som vil tape på dette, men også fiskerinæringa i landsdelen. Følgen av dette kan bli at hele næringa stagnerer dersom det ikke utdannes nok fagfolk på området. Når en vet hvor stor betydning næringa har hatt og fremdeles vil ha for landsdelen, er det ikke vanskelig å tenke seg hviken ringvirkninger dette kan få. For en landsdel som på forhånd er meget sårbar overfor økonomiske endringer vil en stagnasjon i en av næringsgrenene føre til en enda større avstand mellom Nord-Norge og Sør-Norge, men det er vel dette regjeringa ønsker.

De fleste hadde vel håpet på at fraflyttingspøkelset var i ferd med å forlate landsdelen, men med den utkantsprofil som nå kommer for dagen kan utviklingsoptimisme fort bli snudd til pessimisme.

Det som også er betenkelig er at sentraladministrasjonen ikke har gjennomskuet Willoch-regjeringas dynamiske profil, men tatt opp 45 havbruksstudenter i håp om bevilgninger til nytt bygg. Da disse bevilgningene har uteblitt, står en igjen med sprengt unervisningskapasitet, med den følge at studentene kanskje ikke får tatt de kurs som er nødvendige. Fiskerifagstudentene har reagert kraftig på dette. De forsøker nå å få sentraladministrasjon og regjering til å skjønne at dette er en ond sirkel man snarest må bryte.

SOSIAL-
SEKRETÆR

Ta kontakt hvis du trenger råd og veiledning ved personlige og sosiale vanskeligheter eller studieproblemer som ikke er faglige.

Du kan også be om informasjon av forskjellig art og få vite hvor du kan henvende deg i helse- og sosiale spørsmål og juridiske saker.

Sosialsekretær Ann Torunn Olsen, Roald Amundsens pl. 1 (Berg-bygget) Kl. 09.00-15.00. Tlf. 81 012. IMR, Breivika, C-109, kantineinngangen, torsdager 11.00-15.30.

Siverajah ny SU-leder

Den annonserte drakampen om SU-leder stillingen uteble. Stein Ove Hansen trakk sitt kandidatur, så Kanapathipillai Sivarajah ble stående som eneste kandidat. Han ble valgt med akklamasjon, sammen med resten av Student utvalg.

UTROPIA: Harald Gjesvik

Etter at mange i høst var redd for at vi skulle bli sittende uten SU til neste semester, viste det seg til slutt at flesteparten stilte til gjenvalg. Av nye personer var det kun en, og hun ble valgt til varamedlem. Alt foregikk like pent og upolitisk som det har gjort i de siste åra.

Det nye SU, blir seende ut som følgende:

SU leder: Kanapathipillai Sivarajah.

SU medlemmer: Anne Solheim.

Stein Ove Hansen.

Anja Moen.

Gunnar Johnsen.

Varamedl.: Unni Sandbukt.

Kanapathipillai Sivarajah går fra menig medlem til leder i Student utvalget.

Formann eller ikke?

Bør en student sitte med formannsvervet i studentsamskipnaden? Dette spørsmålet reiste en del studenter på ei veggavis (!) i forbindelse med at siste HAM skulle velge to av fire studentrepresentanter til samskipnaden.

UTROPIA:
Torunn Pettersen

På veggavisa ble det hevda at dersom studentene har formannsvervet, vil vi lettere kunne bli gisler for Statens utdanningspolitikk, og vi bør derfor avholde oss fra å stille opp til dette vervet.

Det ble en frisk diskusjon på HAM om hvor vidt dette er riktig eller ikke. En del mente at det å ha formannsvervet medfører at studentene får adskillig større innflytelse på utforming og innhold av samskipnadens virksomhet og de vedtak som gjøres der. Det ble bl.a. vist til flere eksempler på dette i den siste perioden hvor studentrepresentanten Tor Ødegård har sittet i denne posisjonen.

Veggavisskriverne og deres me-

ningsfeller ga uttrykk for at studentene riktignok bør være representert i samskipnaden for å observere og argumentere, men ikke la seg mer eller mindre kjøpe av Staten til å være sandpåstrøere for en til tider svært studentfiendtlig politikk, noe de mener er en konsekvens av å ha formannen.

Debatten endte med at de to sittende representantene sa at dersom studentrepresentanter fikk bundet mandat fra HAM om ikke å stille formannskandidat, ville de legge ned sine verv på dagen. Hvor stor betydning denne trusselen hadde skal vi ikke spekulere over, men utfallet av avstemninga ble i alle fall at 22 stemte for at en student skal kunne inneha formannsvervet, mens 16 stemte mot. Ødegård får dermed muligheten til å fortsette sin påbegynte karriere...

Tor Ødegård på valgturne? Her på instituttallmøte ved IMR.

I REDAKSJONEN:

Johnny Aak

Kurt Haugli

Steinar Johansen (ansv.)

Kristin Johannesen

Bjørn Brox

Torunn Pettersen

Håkan T. Sandersen

Hanne Gjermo

REDAKSJONSSEKRETÆR

Harald Gjesvik

ØKONOMISEKRETÆR:

Bjørn Brox

FOTOGRAFER:

Otto Andreassen

Tage Stabell-Kulø

UTROPIA

Adr.: Postboks 678, 9001 Tromsø, tlf. 81 688 linje 386.

Vi har lokaler i kjeller på ISV, og kan treffes der.

Mandag, tirsdag, torsdag, fredag 11.00-13.00

UTROPIA er et organ for studentene ved Universitet i Tromsø og kommer ut to ganger i måneden.

Redaksjonen er valgt på et uavhengig radikalt grunnlag.

Annonsepris: Kr. 3,50 pr. spaltemm.

Trykt i 1600 eksemplarer.

Trykk: A/S NOR TRYKK, NARVIK.

MISTENKSOM- HETENS SOSIOLOG

UTROPIA: Johnny Aak

I dette eksklusive førjulsintervjuet med professor og rådsformann Jakob Meløe, får vi vite at han er trenet til å avsløre ulumskhetene bak det som ser OK ut på

overflaten. Nedenfor kan du lese mer om Meløes meninger om mangt. Vi sier ikke mer.

Professor Jakob Meløe, hva er din umiddelbare reaksjon på at over 200 studenter har aksjonert mot læreboken til Hjørdis Nerheim og Viggo Rossvær?

Jeg er overrasket. Ikke over at så pass mange finner boken vanskelig. Det er meget der som trenger å forklares og boken kan neppe stå alene. Men studentene har jo ikke bare boken. De har også forelesningene over boken og seminarene i tilknytning til boken. Og likevel synes de den er for vanskelig. Det var en overraskelse.

De studentene som har satt i gang denne aksjonen, de kommer rett fra artium. Har de noen forutsetninger for å vurdere en slik bok?

Ett av poengene i den teksten studentene har skrevet under på, er at de ikke uttaler seg om bokens faglige kvalitet. Boken har fått meget fin kritikk, også i Utopia. Det er ikke bare en filosofiens historie, der hvert enkelt kapittel holder et høyt faglig nivå. Den forsøker også å gi sitt eget perspektiv på filosofiens historie. Og de som har skrevet om boken, har funnet det spennende. Men det er ikke dette studentene snakker om. De sier at den er for vanskelig. Og det betyr at den ikke har fungert bra i læresituasjonen – for studenter som kommer rett fra artium. Og det vet jo de mer enn vi som arbeider med filosofi. Her er det de som kan snakke med autoritet.

Da dere vedtok å prøve ut denne boka, hadde dere da vurdert den opp mot de andre lærebøkene som nå er på markedet?

Nå var det Viggo Rossvær sin tur å holde hovedforelesningene i filosofiens historie til filosofikum og han ville gjerne bruke den boken han selv hadde skrevet, sammen med Hjørdis Nerheim. Det fant jeg selv meget rimelig, selv om jeg ikke var sikker på at den ikke var i vanskeligste laget. Det første jeg gjorde, jeg var seksjonsformann da, var å spørre de hjelpelærerne som i så fall skulle arbeide med den boken i sine seminarer, om de så det likt å arbeide med den. De, eller de aller fleste av dem, gikk med på å prøve boka. Vi bør også prøve andre bøker, men vi kan bare prøve ut én om gangen. Og siden Viggo skulle holde hovedforelesningene, var det naturlig å prøve ut hans bok først.

Men det var også motstand mot å prøve ut boka, både blant noen av hjelpelærerne og blant noen av lærerne på fagstudiet. Hva bunnet den motstanden i?

Jeg antar de mente å vite at boka ikke egnet seg – allerede før den ble prøvd i bruk. Jeg for min del mente at det kunne vi ikke vite på forhånd og det mener jeg nok fremdeles. Jeg har hatt mange overraskelser i mitt liv som universitetslærer, når det gjelder hvilke tekster som har

slått an og hvilke som ikke har det. Men nå vet vi noe som jeg i hvert fall selv ikke visste på forhånd.

Hadde det ikke vært en idé å få en komité til å vurdere Nerheim og Rossværs bok opp mot de andre lærebøkene? Før den ble prøvd, mener jeg.

Det var et forslag om å gjøre akkurat det. Men den tenkningen som fikk flertall, var at det er bare én håndfast måte å undersøke om en bok duger: det er å prøve den ut. Det var denne boken denne gangen. Og det blir nok en annen bok neste gang. Hvilken bok det bør bli, mener jeg de får avgjøre som skal arbeide med den.

Hvilken bok kunne du personlig tenke deg å bruke i stedet for boken til Nerheim og Rossvær?

Nå foreleser ikke jeg i filosofiens historie. Men hvis jeg skulle gjøre det, ville jeg nok gjøre som Viggo gjorde: lage mine egne forelesninger, skrive dem ned og forsøke å lage min egen bok. Hvis du er filosof, til forskjell fra idéhistoriker kanskje, så får du etter hvert et meget personlig forhold til filosofiens historie. Og andres bøker blir utilfredsstillende. Til og med i logikk er det slik. De som er litt skapende, som logikere, skrive r etter hvert sine egne lærebøker, selv om det allerede er noen hundre på markedet.

Det er jo av den grunn det allerede er noen hundre på markedet.

Nå er det bare to professorer i filosofi, det er du og Viggo Rossvær. Har dere slått dere i lag for å få igjennom at denne boka skulle prøves?

For det første så er vi nå tre professorer. Men vi var bare to på det tidspunktet. Jo, jeg har argumentert, så godt jeg kunne, for at Viggo Rossvær skulle få prøve ut den boka han selv hadde skrevet, når det nå var han selv som skulle forelese. Men jeg ville ikke drømme om å argumentere for at andre forelesere skulle bruke den, hvis de selv heller ville bruke en annen bok.

Det er antagelig Ånund Haga som skal holde hovedforelesningene i filosofiens historie neste høst. Da vil jeg argumentere for at han får bruke den boken han selv og de hjelpelærerne han skal samarbeide med helst vil bruke. Hvis det blir nødvendig å argumentere for det.

Nå er det jo slik at forlaget fikk en konsulent til å vurdere manuskriptet til Nerheim og Rossvær. Og den konsulenten er en nær venn av Viggo Rossvær. Er det ikke en fare for at kollegialiteten kan ha tallet mer enn hensynet til kvaliteten?

Jeg vet ikke hvem som har vært konsulent på boken.

Men rent prinsipielt. Kan ikke kollegialitet komme til å veie tyngre enn hensynet til kvalitet?

Professor Jakob Meløe. På vei i samme båt mot felles mål? (Hvem er kapteinen?) Foto: Johnny Aak.

Filosofimiljøet i Norge er nokså lite.

Det er lite, men det er tydeligvis stort nok til å romme både venner og fiender. OK. Nei. For det første så tror jeg at universitetslærerne stort sett er i stand til å holde vennskap og fag fra hverandre i en slik situasjon. Antagelig fiendskap og fag også. For det andre så er det ingen som har reist tvil om den faglige kvaliteten til boken. Så hvis en god venn av Viggo Rossvær sier at det her er en god bok, så sier han det samme som alle som har skrevet om den.

Nå er det to forfattere til boken. Vil du si at de to forfatterne skiller seg fra hverandre på noen måter, f.eks. når det gjelder kvalitet? Den ene er vit. ass. og den andre er professor.

Hjørdis Nerheim var universitetsstipendiat i filosofi ved Universitetet i Oslo før hun kom til Tromsø. Og hun har flere ganger vært invitert til å holde gjesteforelesninger ved universiteter i utlandet. Hennes kvalifikasjoner er det ingenting i veien med. Det er jo heller ikke bokens faglige kvaliteter som anfektes, men dens egnethet til filosofikum, selv til filosofikum i Tromsø.

Akkurat. Hvilke konsekvenser tror du denne aksjonen vil få på sikt for de ex.phil. studentene som kommer heretter?

Da seksjonsrådet vedtok å prøve ut boken, vedtok det også at de som arbeidet med den, hjelpelærerne og Viggo Rossvær, skulle lage en rapport om sine erfaringer med den. Men nå vet vi jo litt allerede. Når så mange som mer enn 200 studenter finner boken for vanskelig, så er vel det nok til å si at boken ikke bør brukes en gang til i den skikkelse den nå har. Og hvis den skal omarbeides, må den antagelig omarbeides nokså radikalt – i hvert fall i enkelte kapitler. Men i så fall kunne det ha vært fint med litt mer strukturert informasjon om hva studentene tenker om boken – utover at den er for vanskelig. De 100 som ikke har uttalt seg, mener de også at den er for vanskelig? Og hvis studentene deler seg i synet på boken, deler de seg etter et mønster? Synes f.eks. humanistene at boken er OK, eller kanskje fin? Eller synes medisinerne det? Og de som allerede har sagt at den er for vanskelig, mener de at det gjelder for alle delene av boken? Etc. Hvis vi fikk svar på slike spørsmål, så kunne det si noe om hvordan boken bør omarbeides. Eller de kunne si oss at det er like bra å la boken være som den er og heller bruke den et annet sted enn til filosofikum.

Har du tenkt å lage en spørreskjemaundersøkelse?

Det er ikke jeg den rette til å gjøre. Men jeg mener det bør gjøres. Det vil også gi et godt grunnlag for den rapporten som skal skrives.

Hvis vi nå ser bort fra denne saken – det er kanskje en kjennsgjerning at samarbeidsforholdene på filosofiseksjonen ikke er helt rosenrøde. Hva kan du gjøre for å bedre på dem? Trengs det en sterkere styring fra professorene?

Det er visst den slags medisin Bjørn Brox foreskriver.

Tror du ikke den virker?

Jeg tror den har en del dårlige bivirkninger. Men det sykebildet Yngvar Løchen tegner i sin bok, det passer nok ganske godt både på filosofiseksjonen og på instituttet som helhet. Og på en rekke andre institusjoner. Slik står det til med pasienten – i perioder. Men hva gjør du med det? Utover, som Hippokrates, å kontempler sykdommen og forøvrig sette din lit til at naturen helbreder?

Det er én ting som har slått meg, men det er kanskje for idealistisk (i marxistisk forstand) som en forklaring. Både filosofene og samfunnsforskerne på ISV hører politisk til på venstresiden, stort sett, og jeg er en

av dem. Og vi er trenet i å avsløre. Vi avslører uhumskhetene bak det som ser OK ut på overflaten. Vi begynner med å avsløre kapitalen. Og den gode, gammeldagse kommunist stopper også der – eller ser andre avsløringer som mer tilfeldige og punktvis. Men de fleste av oss går videre. Vi avslører myndighetene, den ene faggruppen avslører den andre og kler den naken i sin elendighet. Kanskje mener du at du har avslørt Viggo Rossvær. Han var bare ute etter penger og ære. Det er blitt litt av en pest.

Og det er en pest som har trengt langt inn i faget og etter hvert også kommer fra det. Vi får teoretiske modeller som gjør det til et aksiom at vi er alle ute etter å mæle vår egen kake. Og den modellen har fått et så sterkt feste, at vi gjør den heller tautolog enn vi gir slipp på den. Det her må være den verdslige varianten av calvinismens tro på vår alles bunnløse fordervelse. Og når du har forstått at det er slik vi alle er, så har du også forstått at det er like godt å være slik. Hvorfor skal du stå igjen som en godfjott?

Vi har fått en form for mistenksomhetens sosiologi eller mistenksomhetens hermeneutikk. Og den tror jeg er uforenlig med den form for demokrati vi har forsøkt å bygge opp på universitetet. Jeg tror at vår styringsordning forutsetter et mål av gjensidig tillit som våre teoretiske modeller gir dårlig rom for.

Men det er jo ikke noen tillit her. Poenget er jo at her mæler alle sin egen kake. I festtalene snakker de om fellesskap og solidaritet, men i praksis er de bare ute etter å skjytte sine egne interesser. Er ikke det riktig?

Jeg tror ikke det er riktig. Jeg tror det vanlige er, det når du arbeider i en komité eller i et råd eller i en annen ansvarlig posisjon, så anstrenger du deg for å komme fram til en mest mulig fair løsning. Jeg mener ikke at det ikke forekommer at man er ute etter å mæle sin egen kake. Og hvis man tror at det er folk flest gjør, så gjør man det kanskje også selv med god samvittighet. Men det hører med til patologien. De fleste er rimelig i orden og rimelig hederlige, også når det koster en del. Når det kommer til stykket, er det også det vi trives best med.

Det er sjelden grunn til å jakte på motivene bak det folk gjør. Men hvis man gjør det, skal man ikke gå ut fra at de er skumle. Ikke fordi det er udannet å gjøre det, men fordi det lett kan lede til et forvrengt bilde av virkeligheten. Skal man jakte på motiver, skal man åpne jakten med å lete etter motiver som er helt i sin orden. Det er som regel der de finnes.

Jeg håper du har rett. Og takk skal du ha.

STUDERE I UTlandet, JEG?

Tilhører du en av de som en eller annen gang i livet har tenkt på det å studere i utlandet? Men så har det liksom aldri blitt noe av likevel (foreløpig...)

For dyrt kanskje, eller blir det for lenge å være borte fra mammas kjøttkaker? Og hva skulle du forresten studere? Og hvor, i alle tilfelle, skulle du få den informasjon du trenger fra?

Vel, Utopia har sett litt nærmere på saken, og funnet ut at det faktisk er mange muligheter for den som ønsker seg et opphold i utlandet for å studere. Det å få tak i informasjon om de ulike skoler og tilbudene de har med hensyn til

både fag og økonomi, kan for mange vise seg å være den største vanskelighet. Men har man først kommet over den kneika, kan det nesten se ut som om det bare er å "velge og vrake" (med modifikasjoner).

Utopia har tatt en titt på Luther College i Iowa, USA. Hva slags kunnskaper må en ha før en kan begynne på et college/universitet i USA? Hva slags fag har et gjennomsnittscollege som Luther å tilby, hva kan en få godkjent her hjemme? Og sist, men ikke minst – hvordan finansierer man et slikt utenlandsopphold?

Utopia: Hanne Gjerme

Hvordan finansiere en utdannelse i utlandet

Selv om det enkleste og også beste kanskje hadde vært å ha en pappa med fet pengebok, er det faktisk ikke nødvendig for å ta sin utdannelse utenlands.

I skoleåret 84/85 ga lånekassen støtte til i alt 6800 nordmenn til utenlandske studier. Regelen er at lånekassen kan gi stipend og lån kun til såkalt høyere utdanning, og som i tillegg gir full yrkesutdanningskompetanse her i Norge. Dvs. at alle kan søke om lån, det er bare det at når det gjelder stipendandelen ønsker Staten å prioritere økonomiske og administrative fag samt siv. ing. utdanninger.

Dyrt

Det er ofte svært dyrt å studere i utlandet. Skolepengene kan variere fra 20 til 100.000,- kr. i året.

For å lette på denne byrden for studentene, driver Staten en oppkjøpingsvirksomhet av studieplasser på ulike læresteder, og er en heldig å få en av disse plassene, slipper en å betale skolepengene.

Den norske Staten har lenge drevet med "oppkjøp" av studieplasser i utlandet. Denne virksomheten gjelder særlig for utdanning som det er behov for i Norge,

og som det samtidig ikke er mulig å få her i det hele tatt. For Staten vil dette (ihvertfall på kort sikt) være en villigere løsning enn å bygge ut lignende studier her i landet.

Mere i stipend

Studenter som studerer i utlandet får mere stipend enn oss her hjemme. Av den totale sum en student mottar fra lånekassen, kan hele 50% av dette være stipend. Til tross for denne tilsynelatende positive regel, vil kostnadene alt i alt ved å studere i utlandet være såpass mye høyere, noe som fører til at den samlede gjeld til lånekassen svært ofte vil være atskillig høyere enn om en holder seg til de norske lærestedene. Lånekassen kan yte lån opp til 330.000,- til en utdannelse i utlandet, mens for en utdannelse her til lands er lånetaket på 225.000,-.

Reglene for tilbakebetaling er lik for alle, uansett størrelse på gjeld eller hvor en studerer.

I de senere årene har KUD åpnet opp for muligheten av å ta deler av utdannelsen sin i utlandet.

Lånekassen gir også støtte til slike tiltak. Ett eller to semestre i utlandet i forbindelse med en cand.-mag. eller et hovedfag ville ikke være så dumt.

INFORMASJON

Lånekassen driver selv en nokså omfattende informasjonsvirksomhet om utdanning i utlandet. Det gjelder bare å oppdage det. Den innehar et eget bibliotek med håndbøker om utenlandske utdanningsystemer og diverse studiekataloger.

I tillegg til dette kan man gå i bokhandelen og kjøpe seg "Stipend og legatboken for 1985". Denne inneholder det meste av stipend- og legatutlysinger i Norge.

UD gir også hvert år ut en samlet oversikt over stipender fra en rekke land innenfor rammen av de kulturavtalene UD har. Disse stipendene er beregnet på norske søkere som har studert minst 2 år i Norge.

Utenom alt dette finnes det en rekke private organisasjoner og foreninger som formidler stipend til nordmenn hvert år. For å ta et eksempel: I år har Norge-Amerika Foreningen fordelt stipender til nordmenn for en samlet sum på 300.000 \$. Dette tilsvarer rundt regnet litt over 2.300.000,- kr!

Konklusjonen må da bli at hvis man bare leter litt, oppdager man nokså fort at det foregår en rekke utvekslinger, og blir utdelt en rekke stipender til utenlandske studenter hvert semester. En rekke av disse igjen er øremerket for nordmenn.

Da klokka klang så fort vi sprang..

USA topper statistikken

USA er det land som har flest norske studenter. 1900 av de 6800 studenter lånekassen hadde med å gjøre skoleåret 84/85 studerte i USA. På andreplass kom England med 1132 nordmenn. Sverige hadde 1280,

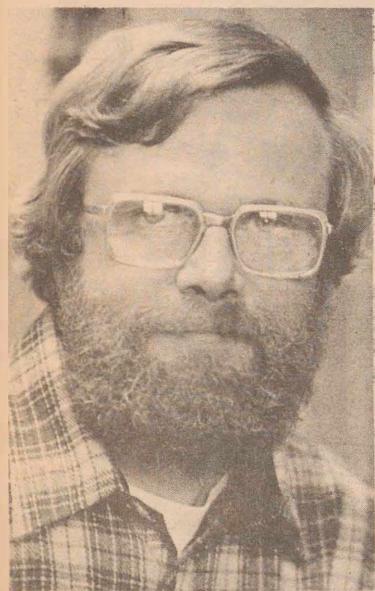
og Vest-Tyskland 799.

Av disse studerte ca. 1800 økonomi og 1375 studerte til siv.ing. Etter disse fagene er det medisin og kunst som er mest populære.

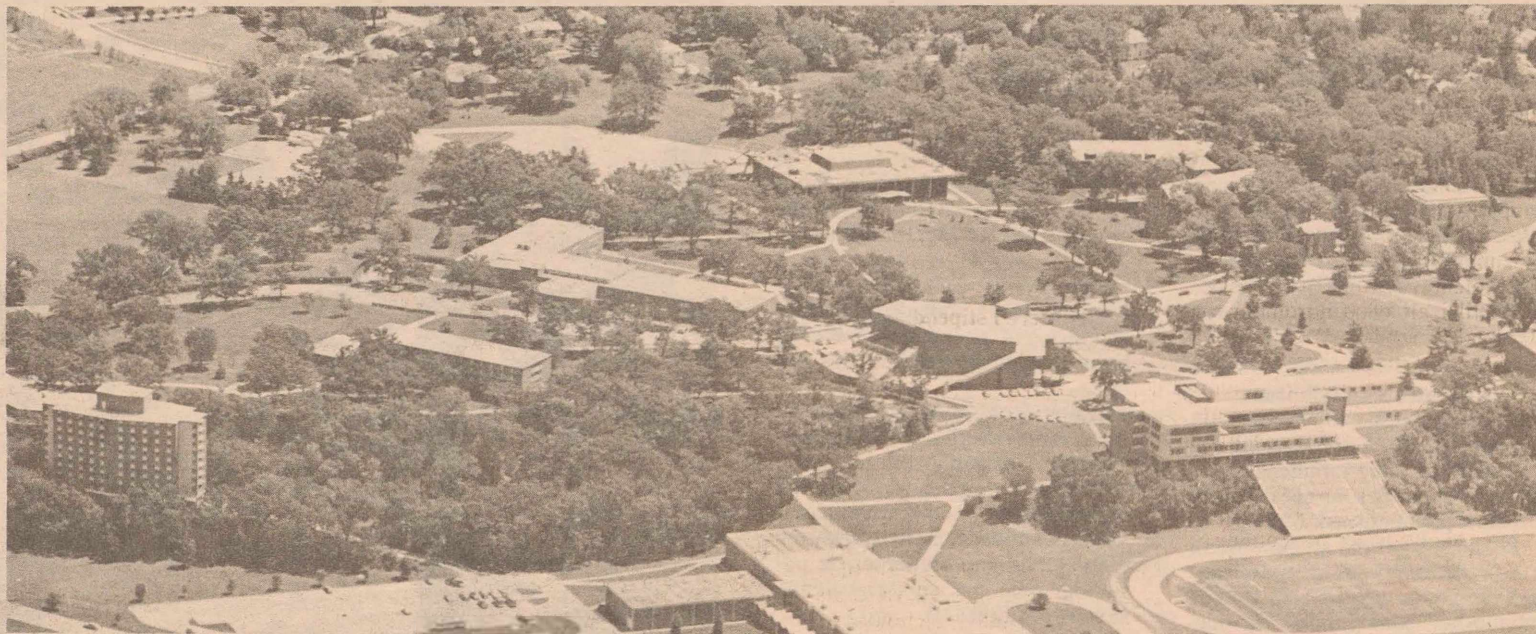
LUTHER COLLEGE, ET BRA ALTERNATIV

Luther College er en privatskole med omtrent like mange (eller kanskje like få?) studenter som UiTø. Skolen ligger i Decorah, Iowa, ca. 3 1/2 timer å kjøre fra Minneapolis, eller 4 timers kjøring vestover fra Chicago hvis man velger å komme den

veien. Selv om det høres ut som om dette er langt ut i «huttiheita» så, skal man, tro meg eller ei, lete lenge før man finner noe så norsk som denne lille byen med sine 8000 innbyggere.

Harley Refsal: Sjef for de Internasjonale studentene.

Luther College, Decorah, Iowa, - Stedet for de kresne?

UTROPIA: Hanne Gjermo.

Selve skolen ble grunnlagt av norske emigranter i 1861. Foruten at det undervises i norsk språk og kultur (mest om huldra og slikt, men likevel), gir de også ut stipender til en 4-5 nordmenn i året. Dette gjelder også for våre skandinaviske naboer.

Det er selvsagt også mulig å studere der uten støttemidler fra selve skolen. Gjennomsnittlig har Luther 50 internasjonale studenter årlig, mange fra forskjellig afrikanske og asiatiske land.

Delstudier.

De fleste som kommer til Luther College fra Skandinavia har

nettopp gjort seg ferdige med den vg. skole. H. Refsal, som er sjef for avdelingen for de internasjonale studentene, kunne fortelle at det nå var lettere for nordmenn å få godkjent deler av en utdanning i USA. Det er blitt åpnet for muligheten av 2 kombinerte fag, og sette dem sammen i mindre enheter til en eller annen grad. Dette har gjort sitt til at det nå er mulig, til og med uten særlig vanskeligheter å ta f.eks. bare ett år i utlandet og sette det sammen med et grunnfag eller to her hjemme og få en cand.mag. eller lignende. Refsal som er vel informert om den norske utdanningspolitikk, ser gode muligheter for nordmenn

å ta fag som «business/management», økonomi, og ikke minst data på Luther.

Mest kjent er skolen kanskje for sin musikkutdanning. Det kan nevnes at hver første helg i desember framfører mellom 600 og 800 studenter Händels Messias. Solister og symfoniorkesteret består i det hele av studenter. (Prøv bare å tenk deg en 800 av studentene fra UiTø på scenen i Fokus stå å synge Hallelujakoret!)

Utropia fikk en liten prat med Irene, Gry og Elisabeth som alle er studenter på Luther College i år.

Siden skoleåret nettopp hadde kommet igang, synes de det var vanskelig å uttale seg nøyaktig om det som hadde med undervisning å gjøre, men førsteinntrykket var klart: Lite skrivearbeid, liten akti-

vitert med faget, men samtidig mye fra-dag-til-dag-lekser!

Hvorfor USA, --og Luther College?

Både Gry, Irene og Elisabeth ønsket først og fremst å lære et annet språk og en annen kultur å kjenne, og da var det USA som falt seg mest naturlig. Men hvorfor akkurat Luther College ble skolen de valgte var det ulike forklaringer på. Men stort sett hadde de fått vite om skolen gjennom slektninger, og venner som hadde vært der før dem.

Tatt godt vare på

Siden alt fremdeles var svært nytt for dem tidlig i høst var de mest opptatt av å samle inn inntrykk om alt mulig rart.

De virket veldig imponert over mottakelsen de hadde fått, og den oppmerksomhet de internasjonale studentene generelt fikk. Stadig ble det arrangert turer, middager osv. for dem. Så har da også skolen egen avdeling for de internasjonale studentene, til og med et par amerikanske studenter får betaling for å «ta seg av» utlendingene!

Finansiering

Det er svært dyrt å gå på denne skolen her. Så hvordan har de råd? Bare 1 av disse jentene hadde fått midler fra lånekassen. De 2 andre hadde spart, jobbet og lånt penger privat for å få nok. Selv om de synes det var dyrt, var det ingen som trodde at det ikke skulle være verdt pengene de måtte ut med.

Videre utdanning.

Det er mange som tar et år i utlandet som andre går et år på folkehøgskole. På spørsmål om det er tilfelle for disse jentene, var svaret både ja og nei. På en måte var det et slags avslapningsår, men de tok likevel fag som de også har tenkt til å gå videre med når de kommer hjem igjen, som økonomi og data.

Livet på skolen.

Ellers så var jentene blide og spente på hvordan dette året ville bli for dem.

Gry, Elisabeth og Irene «forenet» foran hovedinngangen.

CITIZEN
THE SPORTING LIFE

NORGES URMAKER FORBUND
URBEVIS
FORSIKRING/GARANTI
98765432

10% FOR HELLE FAMILIEN
LIVRETTET NORJALF ANDERSEN
STORTORGET 3 111 OSLO 08 - MED TRAMM

KRAFTIGE REAKSJON

Manglende kapasitet, uholdbare arbeidsforhold både for studenter og ansatte vil føre til masseflukt fra IFF dersom man ikke straks får nødvendige midler til nybygg. Fiskeriforskningsmiljøet i Tromsø er i ferd med å bli distansert av de mer kravsterke forskningsmiljøene i Sør-Norge. Konsekvensen av dette kan bli at Tromsø mister sin posisjon

som ledende fiskeriforskningsmiljø. Opptak av 45 nye havbruksstudenter uten at det er gitt tilsvarende bevilgning er til nybygg kan komme til å skape krise på et allerede overbelastet IFF. Dette har fått studentene til å reagere kraftig.

UTROPIA: Steinar Johansen

Kapasiteten på IFF er allerede sprengt. De ca. 180 studentene som er tilknyttet instituttet er nødt til å ta natta til hjelp dersom de skal få gjort de nødvendige «lab»-forsøkene. Dette skyldes kort og godt at laboratoriet er på størrelse med en middels stor fyrstikkeske. Til tross for den dårlige kapasiteten, går så sentraladministrasjonen til det skritt å ta opp 45 havbruksstudenter som det ikke er plass til på de kursene som angis av Institutt for Fiskerifag. Det er Tore Roaldsnes og Geir Wilhelm Wold i arbeidsutvalget som sier dette til Utropia.

Studenter som fyllmasse.

Ifølge Roaldsnes og Wold er de kursene havbruksstudentene må gjennom, tilfeldig sammensatt for å fylle opp kurs som gis i regi av Institutt for medisinsk biologi.

For eksempel må studentene ta kurs i generell fysiologi og cellegenetikk. Dette er kurs som bruker mennesket som modell og har svært lite med fiskerinæring å gjøre.

Derimot har ikke studentene noen mulighet til å kunne ta fiskerikjemi og generell mikrobiologi, fordi dette er kurs som gis av IFF og de har verken nok lærere eller plasskapasitet til å

kunne gi havbruksstudentene undervisning.

Dersom det ikke gjøres noe drastisk med planene om nybygget samtidig med at nye stillinger blir oppretta, kan en risikere at havbruksstudentene både står uten lokaler og tilfredstillende kompetanse når de skal begynne på hovedfag.

Det paradoksale i denne situasjonen er at sentraladministrasjonen, mot instituttrådets innstilling, har tatt opp 45 studenter for å kunne presse gjennom et nytt bygg, samtidig som de sikrer rekrutteringen til kurs som i liten grad er tilpasset studentenes behov.

Ifølge Roaldsnes og Wold er dette et høyt spill med unge menneskers fremtid som innsats. Administrativ leder for IFF Odd Handegård sier i en kommentar at havbruksstudentene har ingenting å frykte og karakteriserer de påstander som har versert i denne saken som rent tøy.

Studentene er fortvilte.

Både Roaldsnes og Wold er enige om at opptaket av havbruksstudentene var dråpen som fikk begeret til å flyte over, men man må ikke glemme de uholdbare forholdene de «tradisjonelle» fiskerifagsstudentene lever un-

Denne benken skal deles av 180 fiskerifagsstudenter.

der. Det nattlige laboratoriearbeidet fører til at studentene ikke

gjør det de skal. Det naturlige laboratoriearbeidet fører til at studentene ikke makter å følge den daglige undervisninga, langt mindre konsentrere seg om lesing av pensum. I denne forbindelse nevner Wold at mangel på undervisningsrom medfører at forelesningene, for enkelte, foregår i tidsrommet 08.00 om morgenen til klokka 19.00 om kvelden. Etter en natt på laboratoriet sier det seg selv at det er umenneskelig å forlange at en student skal være i stand til å holde ut over et så langt tidsrom. Dette kan i verste fall føre til at det faglige nivået blant studentene svekkes.

Utilfredsstillende for ansatte.

Jobben til en ansatt ved IFF skal primært bestå av 50% forskning og 50% undervisning. Som følge av store kull og manglende prioriteringer til nye stillinger, må de gå langt utover sin undervisningsplikt. Dette medfører i første omgang mindre tid til forskning, noe som er særdeles uheldig der-

som Tromsø fortsatt skal være vedsete for fiskeriforskning. Som følge av dette blir det liten til produksjon av faglige publikasjoner, noe som er nødvendig dersom en tar sikte på opprykk innenfor universitetshierarkiet.

Konsekvensene av dette kan at ansatte slutter, går over til private næringsliv eller får bedre arbeidsforhold.

Ifølge Roaldsnes og Wold er det mer betenkelig at universitetsadministrasjonen har vært over situasjonen, men likevel opp kull som det ikke finnes faglig kapasitet til å gi en tilfredsstillende undervisning.

Avfolkning av IFF

De gjør det også klart at sentraladministrasjonens handlinger har ført instituttet i den situasjonen at det står overfor både en skær- og studentflukt dersom forholdene raskt blir endret.

Uro i hele miljøet

De tendenser som kan leses ut av årets statsbudsjett gir grunn til å stille spørsmål ved om ikke bare IFF, men hele det fiskerifaglige miljøet vi i dag finner i Tromsø og som er både tverrfaglig og kompetansetungt, er i ferd med å bli akterutseilt p.g.a. manglende offentlige bevilgninger og manglende vilje til satsing. Og siden fagfolk med kompetanse og næringsinnsikt - også når det gjelder forskning - er av vital betydning for fiskeri- og kystnæringa, er det disse som i så fall til syvende og sist blir den tapende part. Dette vil igjen ha ringvirkninger for hele landsdelen.

UTROPIA: Torunn Pettersen

Samtidig som bevilgningene til IFFs virksomhet ligger langt under det forventet, er det begynnende uro i det øvrige fiskeriforskningsmiljøet i Tromsø. Utropia har snakket med direktør Terje Strøm ved Fiskeriteknologisk forskningsinstitutt, Ftfi, og han gir uttrykk for at man også der er lite fornøyd med årets statsbudsjett. Det er spesielt den uteblitte økningen i bevilgningene til Norges Fiskeriforskningsråd som gjør at heller ikke Ftfi får de midler som man hadde ønsket seg, og som man hadde forventet utfra signaler i Forskningsmeldinga (St.meld. 60. 1984-85).

Midlene dreies

Selv om det ikke er noen formell forbindelse mellom Ftfi og IFF, er det naturlig å se

det fagmiljøet som de to institusjonene representerer under ett. Dersom vi sammenholder situasjonen for de to, viser det seg at statsbudsjettet har en påfallende negativ innflytelse for det totale fiskeriforskningsmiljøet i Tromsø. På den ene sida dreier det offentlige midlene bort fra den mer tradisjonelle fiskeriforskninga slik den særlig drives på Ftfi og over mot havbruk og bioteknologi. På den andre sida blir ikke disse midlene kanalisert til IFF/UiT selv om regjeringa har sagt at denne institusjonen skal være hovedsete for satsing på disse disiplinene.

I stedet virker det som de relativt store summene som bevilges til dette formålet, går til f.eks. havbruksprosjekter - gjerne sør i landet - som er sto-

re i størrelse, men som ikke krever særskilt faglig kompetanse.

Kompetanse viktig

Den rivende utviklinga innen havbruk er absolutt positiv, men for at denne trenden skal fortsette, er det nødvendig med kontinuerlig oppfølging og øking i den faglige kompetansen. Slik kompetanse utvikles nettopp ved utdannings- og grunnforskningsinstitusjoner og forskningsinstitusjoner som IFF og Ftfi er eksempler på. Samtidig sikrer tradisjonene og den faglige bredden på disse stedene at den tradisjonelle fiskeriforskninga ikke glemmes i beruselsen over de «nye» disiplinene sin suksess. Vel og merke dersom de får de bevilgninger som er nødvendige for i det hele tatt å drive på!

FISKERI-KANDIDATER NYTTIGE

Selv om fiskeriforskninga ikke bare kan basere seg på fiskerikandidater, er det et faktum at de som uteksamineres fra IFF har en næringsinnsikt som er svært nyttig når de kommer ut i arbeidslivet. Dersom rekrutteringa til dette instituttet ikke kan økes slik det er blitt forespeilla fra regjeringa, vil det få merkbare konsekvenser for forskningsmiljøene rundt om. Dette sier Terje Strøm, direktør ved UiTø, til Utropia.

ER FRA STUDENTENE

en er tjent med situasjonen slik den er i dag, og langt mindre fiskeriforskningsmiljøet i Tromsø.

For å gjøre poenget mer tydelig nevner de at sentraladministrasjonen for tre år siden, endret praksiskravet fra 18 måneder til 12. Dette ble gjort utfra ønsket om å sikre rekrutteringa til studiet. Det som imidlertid ikke er blitt gjort, er å øke ressursene i tilsvarende grad.

I denne forbindelse nevner Roaldsnes at når universitetsadministrasjonen prioriterer både velferdsbygg og fiskeribygge, virker det som om de forsøker å ri på to hester samtidig. Universitetsstyret har allerede vedtatt å kjøre velferdsbygget et år foran. Men det hjelper jo svært lite når de statlige bevilgningene uteblir. Han sier videre at dette vitner om søkt spill fra universitetsledelsens side, med studenter som innsats.

Nedskjæring av fagtilbudet.

IFF står i dag overfor en situasjon der fagtilbudet må reduseres for å gjennomføre undervisningen.

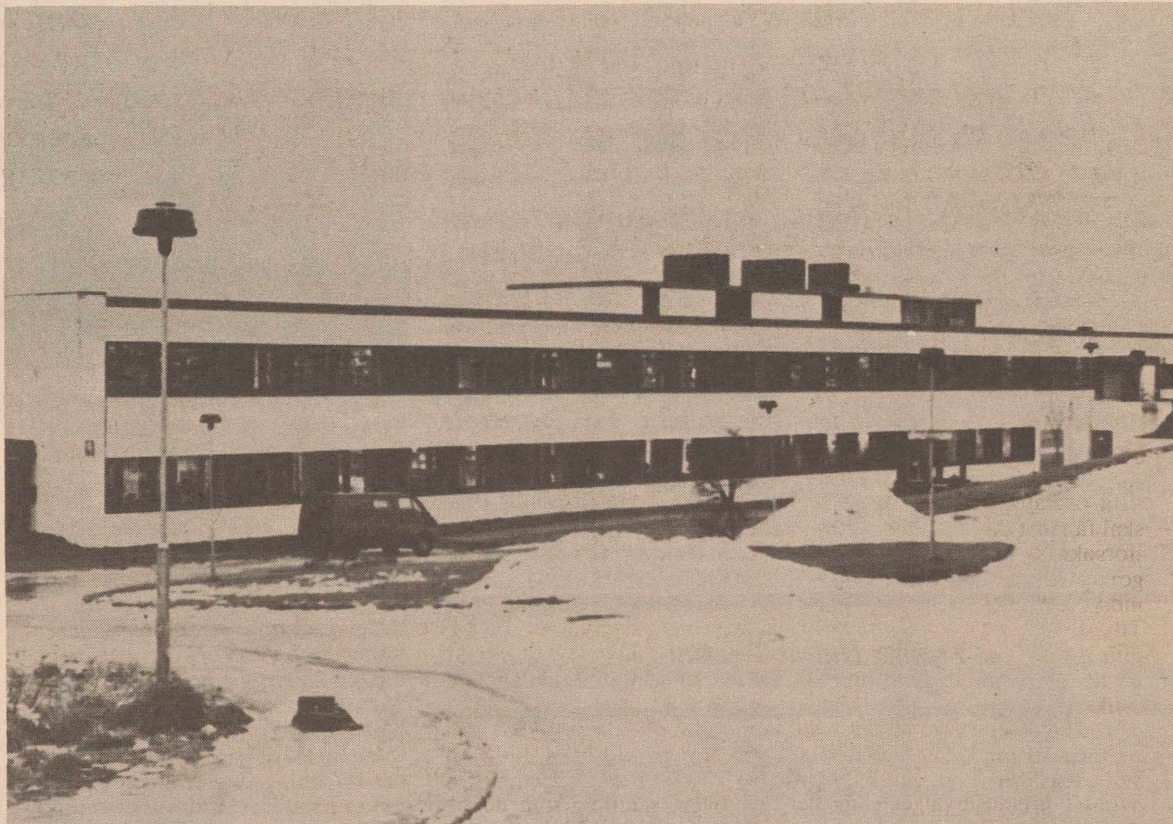
Det vil i praksis innebære færre tokter med forskningsfartøyet Johan Ruud, drastisk nedskjæring av data og laboratorietilbudet. Ifølge Roaldsnes og Wold er dette det samme som å snu opp ned på hele problemstillinga. Sentraladministrasjonen bør forstå at ved å redusere fagtilbudet svekker man kompetansenivået hos kandidatene, slik at forskningsmiljøet på sikt vil bli enda mer sårbart.

Dette vil i tillegg til kapasitetsproblemen forsterke det gapet som er iferd med å oppstå mellom Tromsø og de andre havforskningsinstitusjonene i Sør-Norge. Roaldsnes og Wold vil på bakgrunn av dette, be sentraladministrasjonen om snarest å komme med konkrete løsningsforslag som sett under ett er tjenlig for Tromsømiljøet.

Regjering uten profil.

Odd Handegård sier i et intervju med Fiskeribladet at instituttet er havna i et klassisk nordnorsk dilemma. Det blir sagt ja i ord, men nei i penger. Det eneste som har skjedd er at det har blitt nedsatt en komite som skal utrede behovene. Ifølge Handegård er det betenkelig at sør-norske forskningsstasjoner får omtrent alt de ber om. Selv distriktshøgskolen i Bodø er blitt tilgodesett med 12 mill. kroner. Enda mer betenkelig er det at Universitetet i Tromsø, som skal utgjøre tyngdepunktet i norsk fiskeriforskning er blitt utskjaltet av 86-budsjettet.

Da Kirke- og undervisningskomiteen hadde 85-budsjettet til behandling, ble det sagt at havbruk skal være et nasjonalt satsingsområde. Den samme komiteen har også uttalt at Tromsø skal være hovedsete for høyere fiskeriforskning og undervisning. Det som i virkeligheten er i ferd med å skje er at de «pengeløse bevilgningene» instituttet har fått kan komme til å kneble fiskeriforskningsmiljøet i Tromsø. Når en ser hvordan Bergen og Trondheim blir tilgodesett og derpå ru-

Institutt for fiskerifag er i ferd med å bli distansert av havforskningsinstitusjoner i Sør-Norge.

ster opp, ja da faller komiteens utspill på sin egen urimelighet.

Det foreløpig siste politiske løftet kommer fra Høyres formann Erling Nordvik. På siviløkonomenes møte om statsbudsjett opplyste han at havbruksstasjon og fiskerifagsbygg til Tromsø må inn på 87-budsjettet, men festtaler er en ting og realiteter en annen,

mangler et eget fagdepartement til å ivareta sine interesser. Han nevner i den forbindelse at Bergensmiljøet er sponset av Fiskeridepartementet, mens landbruks-høgskolens akvakulturanlegg blir sponset av Landbruksdepartementet.

Også Trondhømsmiljøet har meget gode kontakter i industrien. Tromsø mangler rett og slett et slikt nettverk. Dette gjør fiskeriforskningsmiljøet helt avhengig av de løfter og prioriteringer Kultur- og vitenskapsdepartementet gjør.

Handegård sier til Utropia at det er begrenset hvor lenge en kan leve på idealisme og håp om bedre tider.

Dersom fiskeriforskningsmiljøet i Tromsø svekkes kan dette få konsekvenser for landsdelen som helhet. Med de utfordringer fiskerieringa står overfor er det et meget stort behov for folk med den kompetanse IFF gir.

Hvis ikke fiskerieringa skal stagnere er det av stor betydning at man kan utdanne personer med denne kompetansen og dette gjelder jo ikke minst Nord-Norge. Ifølge prognosene kan fiskerieringa sidestilles med oljeringa når det gjelder forventet utvikling. Med gode forhold landsdelen gir for denne type virksomhet, vil det være ytterst farlig dersom Tromsø skulle få redusert sin betydning innenfor havbruk og fiskeriforskning.

Hva må gjøres

Arbeidsutvalget ved IFF har i forbindelse med den oppståtte situasjon, kommet med en offisiell uttalelse, som tar sikte på å gjøre politikere, massemedia og opinion klar over situasjonen. I uttalen heter det at det snarest må bygges et nytt bygg til IFF (Norges Fiskerihøgskole) på universi-

etsområdet i Breivika. Dette bygget må ha tilstrekkelig kapasitet til å ta i mot de store studentkullene som er tatt opp ved instituttet. I tillegg må Tromsø få sin lenge planlagte havbruksstasjon som ivaretar universitetets interesser når det gjelder undervisning og forskning. Videre heter det at konsekvensene av budsjettforslaget er følgende:

– Opptaket av nye studenter må reduseres fra 80 til 20 pr. år. Det kan ikke tas opp cand. scient studenter p.g.a. manglende kapasitet.

– Dårligere undervisningstilbud for de studenter som er tatt opp p.g.a. rom og lærersituasjonen.

– Svært dårlige arbeidsforhold for de ansatte. Dette kan føre til at de reiser fra Tromsø til miljøer i Sør-Norge som får nødvendige midler, eller går ut i det private næringsliv. Dette fører til en utarming og nedbygging av havbruksmiljøet i Tromsø.

– Tyngdepunktet innenfor forskning og høyere fiskerierutdanning blir flytta til Sør-Norge. Er dette en politisk ønsket utvikling og er det slik regjeringen vil gjøre Tromsø til et tyngdepunkt innenfor havbruksforskning og undervisning?

Tore Roaldsnes i arbeidsutvalget: Overvinne tørrnødd for studenter og ansatte.

noe som IFF i fullt monn har fått erfare.

Tromsø mangler nettverk.

Ifølge Handegård er det flere grunner til at Tromsø er kommet skjevt ut overfor resten av landet. Dette skyldes først og fremst at en

Kan du lese teksten nedenfor?

HVIS IKKE
BØR DU SØKE
KONTROLL
AV DINE
ØYNE!

Hilsen
Optikus
Magnus Jacobsen
Fr. Langesgt. 12
Tlf. (083) 82 710

THAILAND – SINGAPORE

Vi er BILLIGST til ferieparadisene i Østen. Greie vilkår.

NB: Enveis billetter mulig. Bare for studenter og skoleelever.

Priser en vei fra Oslo:

Hong Kong	Kr. 3940,-
Singapore	Kr. 3460,-
Bankok	Kr. 3240,-
Peking	Kr. 4250,-
Tokyo	Kr. 4200,-

UNIVERSITETENES
REISEBYRÅ

Breivika · Postboks 865
9001 Tromsø · Norway

BILLIGST TIL ØSTEN!

DENNE
BANKEN
FINNER DU
OVER HELE

NORGE

**KREDITKASSEN
FISKERNES BANK**

TROMSØ
Tlf. (083) 85 530

PSYKOLOGISTUDIET I TROMSØ:

BEST
I LANDET?

En undersøkelse foretatt av Den Nasjonale Fagseksjonen for Psykologi viser at på grunnfagstudiet i Tromsø er det svært få stryk og samtidig stor laudprosent i forhold til de andre universitetene i landet. I Nordlys 31. oktober og Aftenposten 2. november forklarer Svartdal, som er seksjonsleder for psykologiseksjonen på ISV, disse positive tallene for Tromsø's vedkommende ved å vise til den gode undervisning og pensum som det er her, samt kontakten mellom lærerne.

Ytring: Hanne Gjerme

Jeg synes det kan være rimelig grunn til i tillegg å trekke inn andre årsaksforklaringer til de gode resultatene Tromsø kan vise til.

Liberal startfase

Professor Gjessing ved Institutt for Pedagogisk psykologi i Bergen, mener den høye laudprosenten som grunnfaget har i Tromsø skyldes en liberal startfase. Det er greit nok at studiet er nytt, men hva mener han egentlig med "liberal startfase"? Hva er det som er liberalt? Pensum, undervisning eller eksamen?

Tromsø henter sine sensorer fra andre læresteder i Norge. Dette taler etter min (og Svartdals) mening for at selve nivået på studentene i Tromsø blir sammenlignet med de andre universitetene. Det er ingen grunn til å tro at en sensor fra Oslo vil være mildere i sin bedømmelse for studenter her oppe enn i Oslo. La oss ihvertfall håpe at det ikke er det.

Lite studenter

Ser man på antall studenter som er registrert på grunnfag i psykologi i Oslo, Bergen, Trondheim og Tromsø, og sammenligner disse tallene med stryk- og laudprosen-

tene de forskjellige stedene, viser det tydelig at jo flere studenter på et lærested, jo flere stryk og færre laud. Mener man som Gjessing, at den høye strykprosenten i Bergen skyldes antall studenter, kan man ikke samtidig (som etter min mening Gjessing gjør) fornekte at den samme faktor ikke skal spille noen rolle i andre enden av statistikken. Mens det i gjennomsnitt er registrert 387 grunnfagstudenter pr. semester i Bergen, er antallet 37 her i Tromsø. Hvordan kan man unngå å trekke visse konklusjoner ut av dette?

Kontakt mellom student og lærer

Muligheten for kontakt mellom student og foreleser vil nødvendigvis bli større når studentantallet blir mindre. Den enkelte student spiller en større rolle i undervisningssituasjonen. Bare det å vite at det vil bli lagt merke til om ikke du er der, er viktig for at en skal kunne føle en tilhørighet til de andre studentene. En betyr noe! (En viktig psykologisk faktor for trivselen på et studie).

Undervisning

Svartdal påpeker også overfor Aftenposten og Nordlys at un-

Vi gratulerer Ødegaard med gjenvalget til samskipnaden og håper at vinen smakte.

Foto: "Fotogjengeren" NTH.

dervisningen er bedre her enn i Bergen. Personlig har jeg intet grunnlag for å sammenligne, og jeg er heller ikke sikker på hva han mener med uttalelsen. Hvis det er selve undervisningssituasjonen han mener, virker det naturlig at det høye studentantallet i Bergen vil vanskeliggjøre undervisningen. Men er det derimot selve undervisningen og nivået på den han sikter til, synes jeg det i utgangspunktet er en litt merkelig uttalelse siden han selv underviser her i Tromsø. Jeg er ikke så helt sikker på at han da er den rette til å uttale seg.

Pensum

Svartdal trekker også fram pensumet her i Tromsø som en årsak til de gode resultatene. Jeg mener det er flere momenter som taler for at pensum ikke er en årsak til de gode resultatene som er oppnådd her. Så vidt jeg vet er pensum større her enn i Bergen. Det å komme gjennom et pensum kan i seg selv være tøft nok. Jeg kan ikke se at noen ekstra 500 sider skal gjøre det lettere.

I tillegg til dette er hele pensum i Tromsø på engelsk. OK, trening gjør mester, men det skal ennå mye til for at det skal bli lettere å lese et annet språk enn sitt morsmål. Jeg ser derfor heller ikke at dette kan være med på å gjøre det bedre for Tromsø-studentene.

Grunnen til at alt pensum er på engelsk er først og fremst forsøket på å ha de mest moderne lærebøker, de som er mest "up to date". Dette er i utgangspunktet vel og bra, men har etter min mening fått enkelte negative følger. Det har for det første ført til at all litteratur kommer fra USA. All psykologi som blir lest er skrevet av amerikanere. Selv om USA

er det ledende land innenfor dette faget, burde det av faglige grunner være viktig å få kjennskap til andre måter å se ting på.

For det andre vil jeg sette spørsmålstegn ved relevansen av enkelte emner som blir tatt opp i og med at ingen bøker er på norsk. Jeg vil påstå at det ikke er hverken spesielt relevant eller interessant å ha en amerikansk sosialpsykologibok som pensum. Den amerikanske "dating" er ikke særlig aktuell her i Norge.

Alt i alt vil dette kunne føre til en manglende interesse for stoffet og dermed være med på å senke nivået på eksamen.

Imidlertid ser jeg det som positivt at deler av pensum er selvvalgt. Dette gir studenten mulighet til å fordype seg i et emne hun eller han interesserer seg særskilt for. Og når interessen er til stede går læringen ofte mye lettere!

Hjemmeeksamen

Hverken Svartdal eller Gjessing nevner de ulike eksamensformene som man har i Tromsø, Bergen, Trondheim og Oslo med et ord i sine vurderinger av hva som kan være årsaken til disse ulike resultatene som oppnås rundt omkring. Etter min mening kan man ikke utelukke en så viktig del spesielt siden det nettopp er eksamensresultatene som er blitt målt og sammenlignet med hverandre. Tromsø er det eneste sted hvor det er en hjemmeeksamen istedet for den ene av to 8-timers skoleeksamener, som de andre lærestedene har. Hjemmeeksamen er over det selvvalgte spesialpensum så det skulle ikke være noen grunn til at den skulle gå dårlig.

Til gjengjeld blir denne hjemmeeksamen vurdert strengere enn hva en 8-timers ville blitt. Likevel tror jeg dette først og fremst er årsaken til de gode resultatene her i Tromsø. Uten at jeg kan vise til noen statistikk vil jeg tro at prestasjonene på hjemmeeksamen i snitt ligger godt over prestasjonene på 8-timers. Selv om 8-timers eksamen foregår litt forskjellig rundt om på de andre universitetene vil dette være av mindre betydning.

Med hjemmeeksamen demper man kan hende på noe av eksamensnervene som har en tendens til å gjøre livet litt vanskeligere når eksamenstiden nærmer seg. Til gjengjeld må man da sitte og svette over en og samme eksamen i 14 dager. Ofte kunne det være deilig å bli ferdig på 8 timer.

Lettere fra det?

Kommer så grunnfagstudenter i Tromsø lettere fra det enn andre? Det har vært en tendens til å sette likhetstegn mellom eksamensresultater og kunnskapsnivå. Jeg kan ikke se at de gode resultatene i Tromsø skulle tilsi et høyere nivå på studentene. Jeg vil påstå at hjemmeeksamen er av stor betydning for resultatene. Eksamensformen i Tromsø gir etter min mening større mulighet til å få vist hva man kan. Derfor blir resultatene her bedre.

La lånekassen
LEVE !!

La Lånekasse Leve heter den kanskje litt originale aksjonen fra Studentersamfunnet i Trondheim. Det er på bakgrunn av Lånekassens dårlige økonomi og at regjeringen har tenkt å innføre et gebyr på tredivde kroner for hver innbetaling av lån til Lånekassen. Det heter at siden Lånekassen har hjulpet oss med penger i så mange år så burde vi som er studenter hjelpe Lånekassen. Derfor oppfordrer Studentersamfunnet oss til å betale inn 10-ti øre til Lånekassen.

Denne innbetalingen er som et lån å betrakte, da vi betaler nå tredivde kroner og ti øre til Samskipnaden. Tredivde kroner er forskudd på gebyret, mens tiøringen er et lån. Denne tiøringen skal så betales tilbake til studentene etter femten år. Dette kan da bli en sum å ta i betraktning. Så støtt opp om lånekassa, hjelp oss å hjelpe de som trenger hjelpen mest.

Nye pamper
i NSU

Læresteds-utvalget har kommet tilbake med vel-signelse fra NSU's landstyre til å opprette en ny halv stilling. (Halv komp, som det heter blant insidere).

De har bestemt seg for å bruke det til å sette personer på spesielle prosjekter, i stedet for å få flere all-round pamper.

For førstkommande semester vil det bli to personer som jobber med henholdsvis Utdanningsmeldinga og velferdsloven.

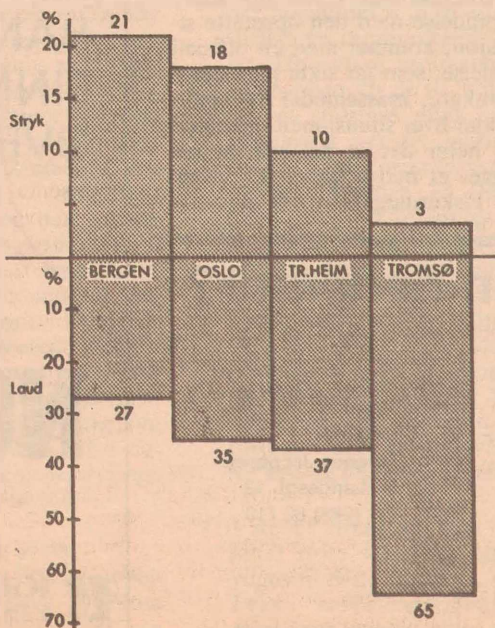
Medisiner-
studentene

Medisiner-studentenes interesseorganisasjon (MiO) vurderer å gå inn i legeföreningen. Det er særlig forhandlingsrett for legestudenter som jobber under studiet som har vært målet. Samtidig er flere studenter redd for hva det vil bety å komme i spenn med legeföreningens ledelse. De har ikke vært kjent for å føre en radikal og solidarisk politikk. Blant annet har de villet holde legetallet nede, noe som kan få direkte følger i studentpolitikken.

I Tromsø har MiO ligget nede de siste årene, men det finns folk som jobber for å få den i gang igjen.

Anja Bredal, lærerstedsansvarlig for Tromsø i NSU, sier at hun er betenkt på en utvikling hvor studentene organiserer seg etter fag, men at hun kjenner denne konkrete saken for dårlig.

Stort arbeidspress på samskipnadmøtet i Trondheim

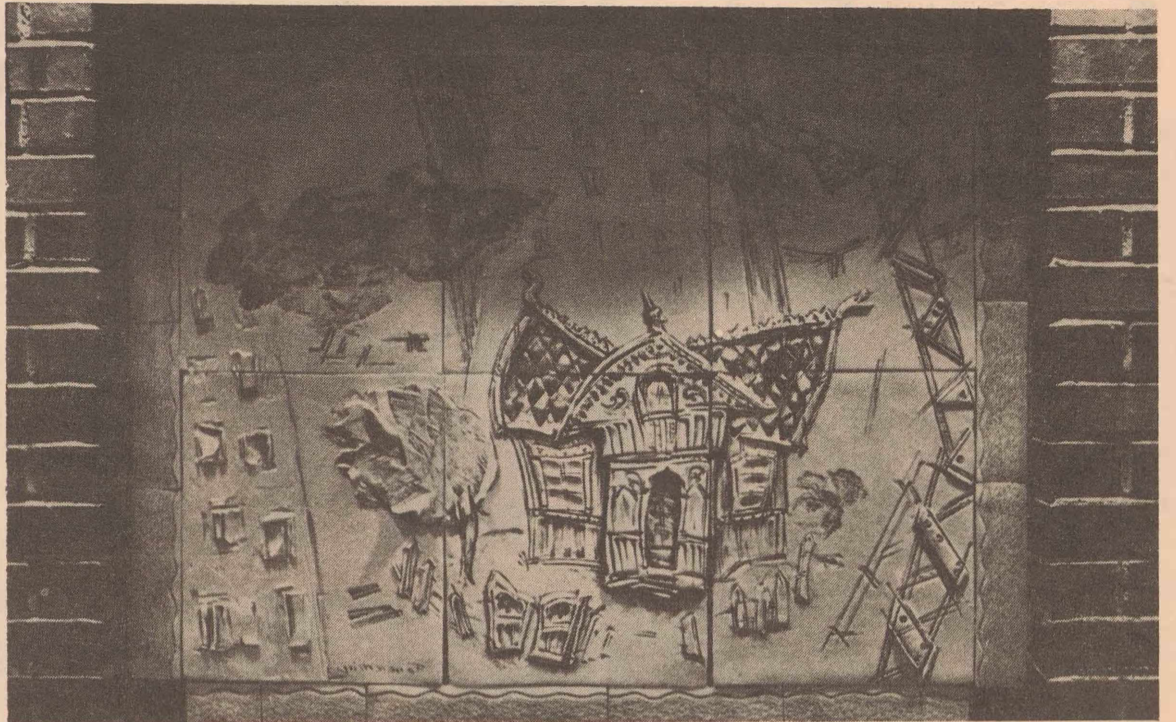
Gjennomsnittlig strykprosent og prosentandel laudable karakterer ved grunnfagsstudiet i psykologi ved universitetene i Bergen, Oslo, Trondheim og Tromsø. For Tromsø i 1983-1984, for de øvrige i 1979-1984.

- STOPP OPP FOR KUNSTEN -

Kunstneren Yngvil Fagerheim kviler ut etter et meget bra utsmykingsarbeid i 3. byggetrinn. Utopia gratulerer på det varmeste.
Foto: Johnny Aak.

Dette bilde er det ingen tittel på, men vi foreslår følgende: «Forvitring hos samfunnsentreprenørene».
Foto: Johnny Aak.

Dette bilde forestiller «Fugl i Bur», og kan gi mange asosiasjoner, f.eks.: «studentdemokratiet» eller «permisjonsflukt».
Foto: Johnny Aak.

UTROPIA: Johnny Aak.

Hovedutsmykningen i 3. byggetrinn er nå ferdig. Arbeidet er utført av Yngvil Fagerheim som er Keramiker med utdanning fra kunst og handverksskolen i Bergen. Hun har bl.a. levert arbeider til Klavenes rederiet der hun har hatt ansvaret for utsmykningen av Cruise skip. Hun skal påbegynne et arbeide ved teateret i Trondheim, og har også vært med i konkurransen om utsmykningen i det Norske Teateret.

Bildene hun har laget i keramikk her i byggetrinn 3, er sterkt politiske, noe som viser den store takhøyden hos utsmykkingskomiteen, der professor Per Matisen er formann. Om den almenne takhøyden ved ISV er like stor som den kunstneriske skal være usagt, det får andre avgjøre. Men vi oppfordrer alle til å ta en stopp og se på de ulike motivene og la fantasien få fritt spillerom. Vi gratulerer i hvert fall kunstneren og utsmykkingskomiteen med et meget godt arbeid.

TSI FRAM I LYSET

TSI, Tromsø Studentenes Idrettslag, vil så menn ikke være en beskjedne gruppe av studenter lenger! En ny og offensiv holdning er å spore. En større plass blandt de studentaktivitetene som er på universitetet er målet.

TSI har derfor bedt om et møte med representanter for universitetsadministrasjonen, samskipnaden og andre. Møtet fant sted fredag 22. november, der TSI bl.a. ville fremme forslag om egen idrettsavdeling.

UTROPIA: Hanne Gjermo.

Mange medlemmer

Med sine 250 medlemmer er TSI pr. i dag studentenes største organisasjon på universitetet (hvis vi da ser bort i fra NSU som alle er medlem av).

Tatt i betraktning den store medlemsmassen, har TSI kommet i bakgrunnen i forhold til de andre studentorganisasjonene. TSI har ingen representanter i noen av de organer der studenter er med på universitetet.

Ingen ledelse

I tillegg til at de ikke får så stor

oppmerksomhet som de ønsker, strir de med administrative og organisatoriske problemer. Til sammenligning har både SU og Utopia sekretærstillinger, TSI har ingen. En god ledelse er det også vanskelig å få, da de fleste kun er engasjert i de enkelte undergrupper (hele 12 stk.). Det blir til at alle mer eller mindre meler sin egen kake.

Treningsmuligheter

En stor del av de aktivitetene TSI driver krever treningsmuligheter innendørs, dvs. i hall. Universitet selv har ingen, så all trening må foregå rundt omkring i de hallene som finnes i by'n. Dette vil nødvendigvis gå utover det miljøet som man prøver å skape på tvers av enkeltgruppene i TSI.

Tor E. Ripman understreker hvor viktig det er for studentene å ha et eget idrettsmiljø innenfor selve universitetet. Egen idretts-hall vil derfor være av stor verdi.

Nedprioriteres

Enhver organisasjon med respekt for seg selv har mål de jobber for. TSI uttrykker det slik: «TSI har som formål å gjennom masseidrett fremme kameratskap,

miljø og helse blandt studentene». Idrettslaget baserer seg altså først og fremst på den enkeltes interesse for mosjon, og driver derfor ingen stor satsing på eliteidretten.

TSI blir derfor nedprioritert under tildelingen av treningstider i idretts-hallene i by'n til fordel for andre klubber som kun vil satse på de beste. Det er kommunen som tildeler antall treningstider i hallene.

Helse

Idrett er forebyggende helsearbeid. Dette er noe de fleste vet.

TSI mener derfor det ville være naturlig å samarbeide med sosialsekretæren og helsefondet om tiltak for å bedre helsa til den enkelte student.

Egen idrettsavdeling?

Fredag 22. november vil idrettslaget møte representanter for universitetsadministrasjonen, samskipnaden, SU og norske studenters idrettsforbund. Håpet er å få igang en debatt om studentidrettens plass ved universitetet, samt en diskusjon om hva som kan gjøres for å bedre tilstandene TSI i dag jobber under. Helt konkret vil de foreslå at det opprettes en egen avdeling for idretten innenfor samskipnaden/universitetet og at man vil oppprioritere bygging av egen idretts-hall for universitetet.

Grunn til optimisme?

Anne Solheim, leder i SU ser positivt på initiativet som TSI nå har kommet med. Når det gjelder kravet om egen idrettsavdeling viser hun til at samtlige studentidrettslag på andre høyskoler her i landet har både en sekretær og en egen avdeling. Det skulle bare mangle om ikke studentidretten skulle få like gode muligheter til å

drive med sitt her. Til tross for disse positive utsagn, har hun vanskeligheter med å se hvor pengene til dette skal komme fra. Spesielt hvis denne egne idrettsavdeling vil komme inn under samskipnaden, må disse pengene taes fra midler som pr. i dag går til andre studentformål, noe som etter hennes mening vil by på problemer.

Øystein Johannessen, studentrepresentant i universitetsstyre, tror det nye styret i år vil være mer positivt til et slikt utspill som TSI nå har kommet med i forhold til det gamle. Likevel er han usikker på om universitetet ser det som sin oppgave å opprette en egen avdeling for idretten. Tradisjonelt er jo dette samskipnadens ansvar.

HAM

Ham vedtok 20. november å støtte TSI sitt forslag om opprettelsen av egen idrettsavdeling ved UiTø. Forslaget ble enstemmig vedtatt.

Det betyr mye for TSI å ha dette vedtaket å slå i bordet med på møtet med universitetet og samskipnaden.

VI E' I

«FARTA»

UNIBOK

UNIVERSITETSBOOKHANDEL A/S

ROALD AMUNDSSENS PL. 1

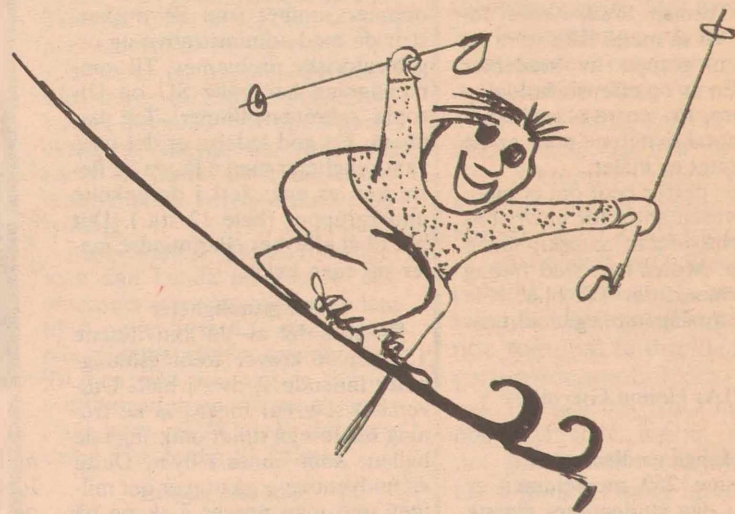
TELEFON (082) 81 012

- OMDANNES TIL AKSJESELSKAP
- UTVIDER ANTALL ANSATTE
- REORGANISERES
- ETABLERER FILIAL I HARSTAD
- INFØRER EDB

Vi ber om forståelse for at det i en periode fremover vil kunne oppstå mindre problemer under ekspedering og kundebehandling.

UNIBOK arbeider for å styrke servicen overfor de utdanningssøkende og utdanningsinstitusjonene, og for å etablere et stadig bedre og mer interessant boktilbud.

*Di
Satser*

(Gi oss gjerne stilkarakterer, og si fra om Dere registrerer nedslaget !!)

HVOR GÅR? UNIVERSITETET PÅ BILLIGSALG

Universitetet i Tromsø selger seg selv på billigsalg. I stadig større grad ser det ut til at Universitetet velger kvantitet foran kvalitet når det gjelder utviklingen av fagtilbudene studentene tilbys. Distrikthøyskoleprofilen blir stadig klarere. Men utviklingen ser også ut til å gå enda lenger. Det er dukket opp ting som mest minner om Friundervisning.

Jeg spår at antallet hovedfagstudenter ved Universitetet i Tromsø vil synke, heller enn stige, i årene som kommer. Det vil i tilfelle være en sørgelig utvikling for Universitetet skiller seg fra, og hever seg over. Distrikthøyskolene. Bakgrunnen for min dramatiske prognose er at Universitetet i stadig større grad nedprioriterer hovedfagsstudiet til fordel for undervisning på lavere nivå, da spesielt grunnfagnivå. Det skjer ved at instituttene stadig vekk oppretter nye fagtilbud på lavere nivå uten at det blir tilført nye ressurser til instituttet.

Min uro over det som foregår retter seg ikke mot de nye stillingene Universitetet har fått. Embetsstudiet i jus er et kvalitetstilbud, likeså det nye hovedfagstilbudet i offentlig forvaltning. Her har Universitetet satset på utdanning på hovedfagsnivå. I tillegg innenfor populære, yrkesorienterte fagretninger. Slik skal det være. Nei, det gale som skjer er ikke det Øyen-utvalget og andre mørkemenn tvinger Universitetet til å prioritere. Det gale er det Universitetet selv finner på. Det er Instituttene selv som har gått i spissen for billigsalg og nivåsenkning.

Se for eksempel på hva som er på vei på ISL. For noen dager siden sto Anne C. Andersen fram i Nordlys og forklarte hva Instituttet skulle gjøre for å møte nedgangen i studenttallet på ISL. Hva finner man på? Jo, ISL skal bli en slags kafeteria for studenter fra andre institutt som vil ha en dash olje-engelsk eller havbruk-tysk som støttfag. Dette er en forferdelig defensiv strategi fra ISL sin side. Det tyder på at ISL har gitt opp troen på seg selv og sitt produkt. Man selger seg selv på billigsalg. På lang sikt graver ISL på denne måten sin egen grav. Hvem vil ha tillit til en utdanningsinstitusjon som i så liten grad makter å markere en egenart og konkurransedyktighet? Det som nå skjer er at Instituttet i

praksis nedprioriterer sine viktigste elever, nemlig de som er kommet til Universitetet i Tromsø for å studere språk.

Det er disse som i dag utgjør flesteparten av studentene på ISL, og hvordan vil disse studentene reagere på de fiffige planene til instituttledelsen? Jeg tror at nordnorsk ungdom vil reagere med å dra til andre universitet for å utdanne seg i språk. De vil gjennomskue nivåsenkningene som ligger oppe i dagen. Hvordan vil det da gå med studenttallet?

Det som skjer på ISL er ikke enestående. På ISV skjer det samme. På få år er det blitt opprettet en haug med nye fag. Uten nye stillinger. Alle på lavere grad. Nå går det forresten enda lenger. Siste nytt er semester-emner. Semesteremnene i «Kvinnestudier» og «EDB for humaniora» er ikke bare på grunnfagsnivå, men på mange måter under. Kvinne-studiet er en slags bytting uten noen naturlig plass i en fagkrets på ISV; ingen andre fag bygger videre på kurset. EDB-emnet har blant annet tekstbehandling som tema, noe som passer bedre å lære på friundervisningen eller på egenhånd, der er jo ikke annet enn bruk av moderne skrivemaskiner.

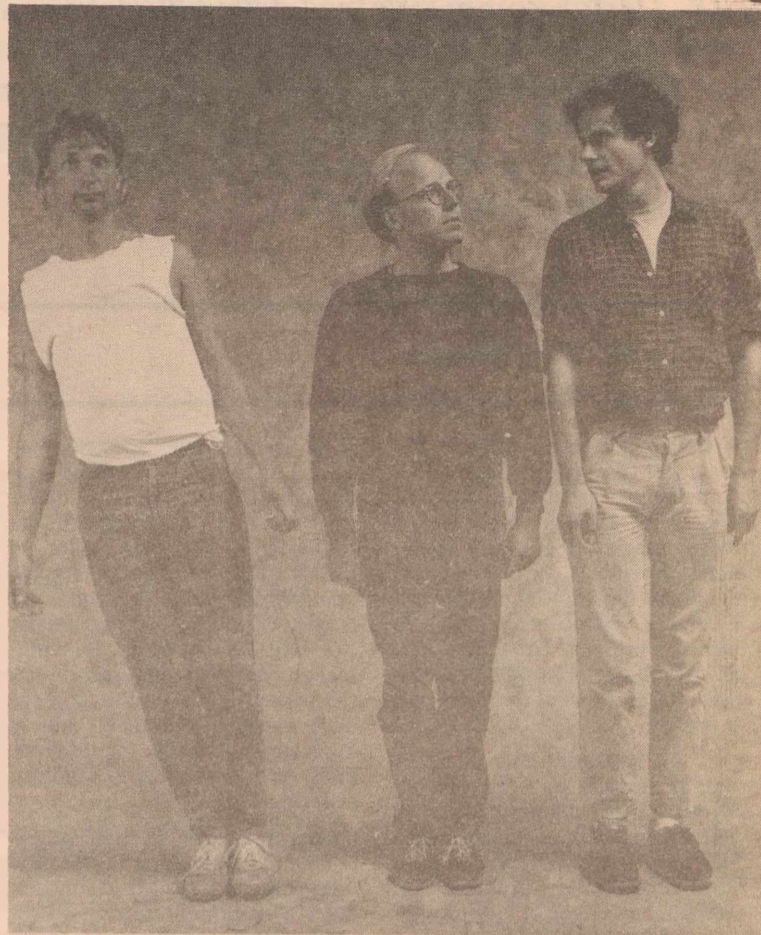
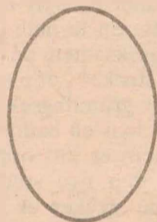
Så kan en jo spørre seg hva som er drivkreftene bak nivåsenkningen vi opplever.

Jeg vil peke på to mer eller mindre avhengige faktorer.

For det første den store vekten man i dag legger på kortsiktige endringer i studenttallene for fag og institutt. Det virker om det er ved studenttallet og bare det man legitimerer prioriteringer av ressurser. Dette er uhyre kortsiktig tenkt, men tanken står sterkt både hos ledelsen, lærerne og dessverre også hos mange studenter. En annen faktor, som kanskje er langt viktigere, er mangelen på en handlekraftig ledelse ved Universitetet. Det virker som om Instituttene kan sette i verk omtrent hva de vil av fagtilbud bare de ikke ber om mere penger eller stillinger. Det fremmer kortsiktige og taktiske prioriteringer med nivåsenkning som resultat. Instituttene (mis)bruker sin frihet til å starte lettvinde og populære grunnkurs som i neste omgang øker studenttallet og legitimerer krav om økte ressurser. Eller helst forsvare eksisterende

MANNE-MANNEN KLES AV -

Det oppstod visse kontroverser om denne boken blant redaksjonens medlemmer. Derfor har vi valgt å trykke to anmeldelser av boken. Det er vel kanskje ikke så underlig at den ene er skrevet av en mann, mens den andre er skrevet av en kvinne.

De tre forfatterne, som alle selvsagt er menn.

En mann er en mann er en mann.

Trond-Viggo Torgersen har kommet med en billed-bok, Bilder av menn. Han vil der vise at: «En mann er en mann er en mann ikke er sant.» Og det gjør han med glans.

I en billedbok må fotografiene kunne stå på egne bein, bære teksten på ryggen. Det gjør Dag Alveng's nesten 90 bilder uten vansker. Man trenger ikke kunne lese for å få tak i temaet.

Boken viser mannen i hans fantastiske verden, alt fra konger til bønder. Alt fanget med Alveng's sans for det stilrene og enkle.

Denne boken må leses som det det er, en billedbok. De små tekststykkene, forfattet av Inge Matland, er for å støtte bildet, ikke omvendt. Om man forsøker å «lese» den blir den platt. «Ser» man den er den stor.

68-generasjonen var alt for glad i tekst, jo lenger jo bedre. Enda henger det igjen, og derfor er det gledelig at noen tør å ta fotografiet i bruk til å fortelle noe. Det er snart en glemt kunst. Vi som liker gode bilder får bare håpe dette er begynnelsen på en bølge.

Tagge Stabell-Kulø

Universitetsforlaget 88 s. kr. 98.00.

Bilder av menn.

Trond Viggo har laget bok. Trond Viggo kan mange ting. Trond Viggo er flink. Jeg vil bli som Trond Viggo. Jeg er jente. Trond Viggo er gutt. Jeg kan aldri bli som Trond Viggo.

Omtrent like banal som denne uttalelsen er den nye boka til Trond Viggo Torgersen, Dag Alveng og Inge Matland. De har prøvd å vise at en mann er en mann er en mann ikke er sant. Kan hende det for enkelte føles nødvendig å få bekreftet dette. Dessverre ble det bare for dumt.

Boken er tilegnet kvinnen, hun som gjør at forskjellen kommer klart fram. Og takk for det.

Dag Alveng står bak de fleste bildene i boka, og disse må sies å være meget gode. Synd at det ikke er mere å si om den.

Hanne Gjersmo

Dag Alveng, Trond Viggo Torgersen, Inge Matland,
Bilder av menn

ressurstilgang. Utviklingen av fagtilbudene er uten overordnede kvalitetskrav. Det er i første rekke Universitetet som sådan som lider under nivåsenkningen, ingen får skylda om Tromsø blir et B-Universitet.

sje. Bare mistenkt, men dog. Om nå T. Vil inn på forsvarers høyskole, og det var andre kvalifiserte søkere, burde han da ikke bli vraket? Naturligvis - såfremt man ikke trenger en spion!

Jeg stiller derfor spørsmålet nok en gang, slik at alle tilhengere av Rambo og president R. skal få noe å tenke på: Hva er viktigst, hindre spionasje eller fange en spion?

T S-K

Hva er viktigst, hindre spionasje eller fange en spion?

Jeg vil i denne lille artikkelen ta opp et lite spørsmål til debatt. Jeg vet at mange vil si at jeg opphever en ikke navngitt mann til martyr. De tar naturligvis feil!

La oss forestille oss en hypotetisk situasjon:

En regjering, trofaste tilhengere av president R, mener som president at kampen mellom supermaktene er kampen mellom de gode og de onde krefter i samfunnet. Hva skal så denne regje-

ringen finne på når folket, på grunn av en kritisk presse, sakte begynner å innse at begge supermaktene var like dårlige. At Vietnam ikke er et hår bedre enn Afghanistan.

Jo, løsningen er klar, - vi fanger en spion, gjerne en STORSPION. En glimrende måte å få opinionen tilbake til den rette vei. Vi må svartmale de onde krefter.

La oss nå forestille oss en byråsjef T. som er mistenkt for spiona-

Ex.Phil-boka - et korrektiv

Av førsteamanuensis Hjalmar Hegge

I Utopia 8/11 refereres det til en samtale avisen har hatt med meg som konsulent for Rossvær/Nerheims «Filosofiens historie».

Her tillegges jeg bl.a. følgende uttalelse: «Jeg fikk ikke vite at den (boka) skulle brukes til Ex.phil. før den var ferdig.»

Dette er sterkt misvisende. Det jeg sa, var at jeg som konsulent utelukkende så min oppgave i å vurdere boka fagfilosofisk (filosofihistorisk). At forfatterne ønsket å prøve den som lærebok ved Ex.phil. i Tromsø, kjente jeg imidlertid til. Men hvis jeg var blitt spurt om å vurdere dette, ville jeg - med mitt ringe kjennskap til undervisningsformen der - ikke ha påtatt meg oppgaven.

Intervjueren gjengir korrekt at «jeg (rent personlig) ikke (kunne) tenkt meg å bruke den (boka) i undervisningen», men han utelater min begrunnelse for dette, nemlig at jeg selv har en annen filosofihistorisk tilnæringsmåte enn Rossvær/Nerheim.

Under samtalen med Utopia beklaget jeg at min «venn og kollega» Viggo Rossvær var kommet opp i vanskeligheter, men det skulle jeg visst ikke ha gjort. For i avisen tolkes dette som at jeg holder tilbake kritikk av boka hans, ja nærmest skulle være «inhabil som konsulent» for den.

Intervjueren kjenner nok ikke mine mange skarpe faglige diskusjoner med nære venner og kolleger gjennom årene, i tidsskrift og presse såvel som i egenskap av konsulent.

NYTENKNING PÅ ENGELSK

De som ikke ønsker å ta et helt grunnfag skal også ha en mulighet til å kunne studere Engelsk. Derfor kommer vi med dette tilbudet om semesteremner. Det er Geir Lundestad, seksjonsleder ved Engelsk, som sier dette om det nye studieopplegget på Engelsk. I tillegg til at studiene blir delt opp i vekttallsemner, vil det også for første gang bli gitt undervisning som er rettet mot næringslivet. Det vil bli gitt 2 og 3 vekttallskurs økonomisk/administrativ engelsk.

UTROPIA: Kurt Håugli

Hovedessensen i det nye studieopplegget til engelsk er at alle delemner innenfor faget er gitt vekttall. Dette skal gi studenter en bedre mulighet til å legge opp studiene individuelt. En ønsker også å gi andre fagområder mulighet til å benytte seg av de tilbud som engelskseksjonen gir. Disse skal ha en mulighet til å studere engelsk uten at de skal bruke et helt år på det.

Semesteremner

Et av de viktigste nye tilbudene på engelsk er emneorienterte 10 vekttallskurs. Disse kursene vil gå over to semester. Det vil bli opprettet slike emner i praktisk engelsk, almann engelsk, kulturkunnskap og litteratur. Spesielt interessant er tilbudet i praktisk engelsk som er beregnet på studenter med en annen bakgrunn enn den tradisjonelt filologiske. Her vil det bli gitt opplæring i økonomisk/administrativ engelsk. Lundestad legger ikke skjul på at man ønsker å rekruttere studenter fra andre faglige miljøer og gjerne direkte fra næringslivet. Lundestad mener også at semesteremnet i kulturkunnskap ville passe for studenter både ved historie og samfunnsvitenskap.

Etterutdanning for skoleverket
Den nye oppdeling i vekttall vil også passe bra for lærere som ønsker å etterutdanne seg.

Det er klart at behovet for etterutdanning i skoleverket er stort, derfor vil vi prøve å gi tilbud til denne sektoren også, sier Geir Lundestad. Det vil i tillegg til 10 vekttallskursene, være mulig å ta de andre delemnene på grunn og mellomfag.

Lettere å stryke

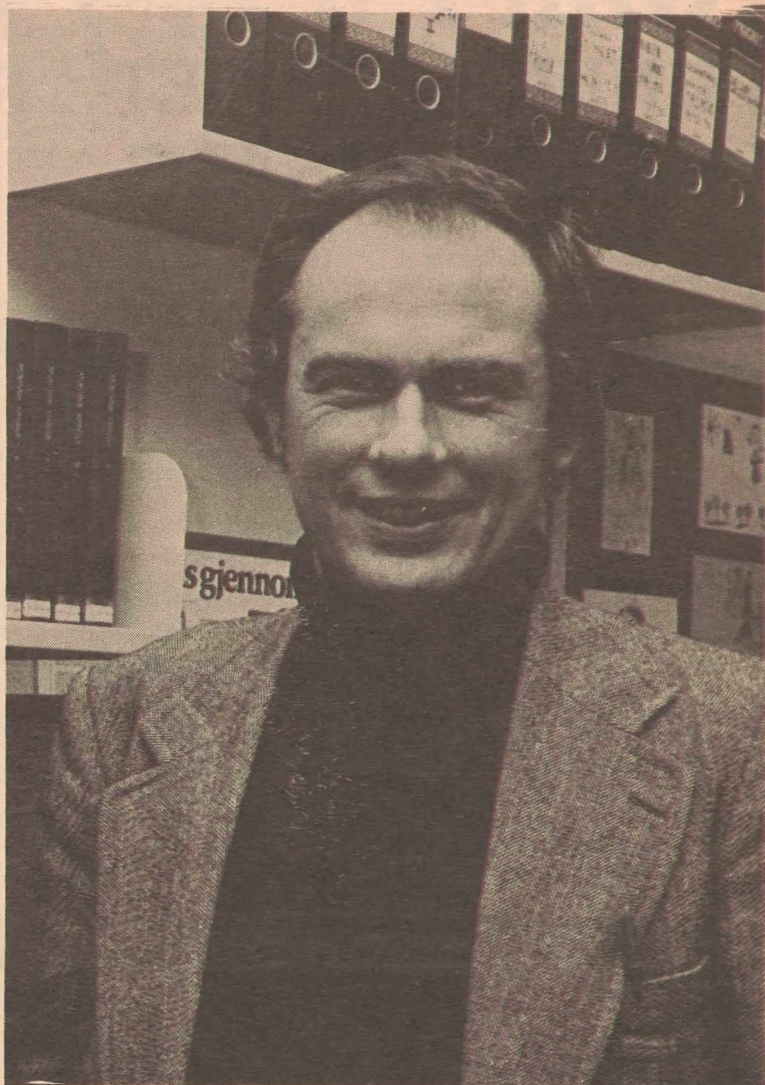
Det blir nå også lettere å stryke på engelsk. Det vil si at har du først strøket så skal det bli lettere å ta eksamen på nytt igjen. Tidligere måtte en ta hele grunn- eller mellomfagseksamen på nytt hvis en hadde strøket i et av delemnene ta hele grunnfagseksamen på nytt igjen, hvis en hadde strøket i fonologi som er satt opp med ett vekttall i den nye studieplanen. Hvis en nå stryker er man bare nødt til å ta nye eksamen i det emnet man har strøket i.

Engelsk på norsk

Det blir nå mulig å ta engelsk på norsk. Det vil si at en kan ta eksamen i både litteratur og kulturkunnskap på norsk hvis en ikke har tenkt å ta en grunn- eller mellomfagseksamen i engelsk. Dette for at studenter skal kunne nyttiggjøre seg det faglige tilbudet disse emnene tilbyr.

Ikke fonetikk og språkvitenskap

Det er ikke nødvendig å ta eksamen i fonetikk og språkvitenskap hvis en ikke har tenkt å ta annet enn del- og mellommemner. Tidligere har alle som ønsket å ta et språkfag hatt plikt til å ta dette faget. Vi har fått et studieopplegg som er bedre enn det vi hadde. Vi kan gi et undervisningstilbud til de fleste som ønsker å studere det engelske språket, sier Lundestad, som mener at det ikke vil by på kapasitetsproblemer å gjennomføre det nye opplegget.

Seksjonsleder Geir Lundestad på Engelsk, har mange nye spennende tilbud.

Samskipnaden kjøper huset?

UTROPIA: Kurt Håugli

Alle ting taler for at det blir fortsatt drift av Studenthuset også til våren. Det er Samskipnadsformann Bjørn Kaldhol som opplyser dette, etter at han nå har sendt ut vedtektene for det planlagte aksjeselskapet til høring hos Studentersamfunnet. Det er ennå ikke hundre prosent klart om det blir dannet et nytt aksjeselskap som skal stå for driften av Studenthuset, men Kaldhol tror at det skal gå i orden.

I det nye aksjeselskapet vil Studentersamfunnet ha aksjemajoriteten mens Samskipnaden skal ta hånd om den andre aksjeposten.

Det er ennå ikke klart om Studentersamfunnet vil gå til innkjøp av Studenthuset, men også i denne saken ser det ut for at det går i rett retning.

—Vi er ennå ikke helt sikker på at Samskipnaden vil gå til innkjøp av Huset, men for øyeblikket ser det slik ut, sier Kaldhol. Hvis Samskipnaden kjøper Huset vil det bli oppusset i løpet av sommeren slik at det til neste høst skal kunne ta i mot nye studenter med et nytt ansikt.

Tlf: 81 688 linje 386
Direkte: 87 560 når sentralen er stengt
Adr.: Postboks 678, 9001 Tromsø

Neste nr: Mandag
Neste deadline: Fredag kl. 16.00

Stuntstafetten

Det blåser kuling med storm styrke i kastene over filosofiseksjonen for tiden. Også innenfor veggene i åndenes tempel ligger mange slags lavtrykk på lur.

Innelåst på våre kontorer knuges vi i ensom angst av materialismen og den seksualiserte livsanskuelses stupide dogmatikk og åndelige mørke.

Etter en generell oppfordring fra stunt-poet Johnny Aak til "filosofier med rent mel i posen" vil jeg derfor bidra med følgende stykke forsonende stemningslyrikk fra min samling "I kav og kuling":

Når fisk og flyndre
i gaten svømmer
da regnet ned fra oven strømmer,
og når vinden hyler som mest
da blir det blest.

Men når filosofiprofessorer går
med oppslått paraply
da vet vi at solen skinner
fra vilden sky.

Som åndsmenneske må vi imidlertid ikke beskue våre navler, hverken egne og fremfor alt ikke andres. Det er det ingen tid til. Vår verden er lastet med dynamitt. Det eneste som nå kan redde den, er at vi alle bevarer den absolute sinnsro. Jeg gjentar: Den absolute sinnsro.

Dette er mitt budskap på terskelen til julefeiringen, og jeg utfordrer studentradioens svar på Vidar Lønn Arnesen, den evigunge Rune Hagen. Han er et ekte åndsmenneske og en ditto sinnsroens mester.

Filosof med bl.a. mel i posen.